

Започва хайдутството си в Сливенския балкан, а не след много се присъединява към кържалините. Дългата и трайна дружба през тези години между него и Индже ни кара да предполагаме, че приятелството им е от по-рано, че Добри по всяка вероятност започва хайдутството си в дружината на Индже войвода. Дали през кърджалийския период на Индже войвода те са били все заедно, не е известно, но фактът, че Добри играе в строежа на т. нар. Странджанската буна. По това време името на Добри стои наравно с името на Индже войвода, Кара Колю, Вълчан, Моню и др. лични прославени българи.

След Странджанската буна преданието разказва, че дружината на Индже се разпилява, а Добри и Индже цяла зима се крият по приятели, а през пролетта отново събират дружина и отново са в гората. Името на Добри се среща в няколко различни по сюжет и мотиви песни. От тях съдим за широката популярност на хайдутина още приживе сред народа. В една песен той е войвода на ранноизлязлата в Балкана дружина. Премръзналите хайдутти, за да се гроят, изгарят иконите на един манастир.

За Добри се пее и в песента за разбиването на дружината на Трифон войвода. С Трифон Добри ходи дълго време като байрактар. Този бой става между селата Седларевъ и Горно Александрово — Сливенско. Трифон и всички момчета са избити, а Добри едва успява да се спаси. Останал сам с ятаган в ръка, той с мъка пробива обкръжението и избягва. В тази драматична борба на живот и смърт Добри проявява такова геройство, че възхищава водача на потерята, който спира преследването и се провикна „Азат (Свободен) нека е от мене!“. Разказват, че при защитата си Добри скачал по главите на живи и умрели, и то толкова пъргаво, че фесът му се закачва на един клон два боя над земята.

Не омеква юнашката десница. След този случай Добри отново събира дружина и дълго ходи по шумата. И когато неговите другари го придумват:

Добре, ле, Добре, наш стар войвода,